

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
People's Participation in Preventing and Solving Prostitution in
Amphoe Muang Chiang Mai, Chiang Mai Province

เพ็ญยศ ตันสกุล* และอารณีย์ วิวัฒนาภรณ์
คณะอาชญวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต

Permyot Tansakul* and Aranee Vivatthanaporn
Faculty of Criminology and Criminal Justice Administration, Rangsit University

Received: January 25, 2022

Revised: March 25, 2022

Accepted: April 29, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี ศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 400 คน มีการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาได้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามทุกข้ออยู่ระหว่าง 0.50–1.00 และทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's alpha เท่ากับ 0.872 ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย อายุระหว่าง 20-29 ปี มีสถานภาพโสดมากที่สุด ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรี มีอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ มากที่สุด ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ส่วนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม การป้องกันและแก้ไข การค้าประเวณี

Abstract

This research aimed to study the level of public participation in preventing and solving prostitution, the level of public opinion on the method of preventing and solving prostitution, and the influence of different personal factors on the level of public participation in preventing and solving prostitution and the level of public opinion on the method of preventing and solving prostitution in Amphoe Muang Chiang Mai, Chiang Mai province. The quantitative research methodology was employed in this research. The sample included 400 residents of Amphoe Muang, Chiang Mai. The content validity assessment was conducted and the Index of Item–Objective Congruence (IOC) ranged between 0.50-1.00. The reliability of the questionnaire was examined and the value of Cronbach’s alpha was at 0.872. The results found that the majority of samples were women rather than men, with the ages between 20-29 years old, being single, holding the highest degree as bachelor’s degree, working as government officials, government employees or in state enterprises, and earning between 10,000-19,999 baht per month. The overall level of public participation in preventing and solving prostitution was found at the low level. On the other hand, the level of public opinion on the method of preventing and solving prostitution was rated at the high level. The comparative study between different personal factors and public participation in preventing and solving prostitution and the level of public opinion on the method of preventing and solving prostitution showed that people with different occupation had different participation in preventing and solving prostitution at the statistical significance level of 0.05. In addition, people with different gender, age, marital status, and monthly salary had different level of public opinion on the method of preventing and solving prostitution at the statistical significance level of 0.05.

Keywords: Participation, Preventing and Solving, Prostitution

บทนำ

ในปัจจุบันปัญหาการค้าประเวณีถือเป็นปัญหาที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อสภาพลักษณะที่ตึงเครียดสำหรับประเทศไทย ปัจจัยด้านเศรษฐกิจถือว่ามีส่วนอย่างมาก เมื่อคนไม่มีเงินก็ต้องดิ้นรนหางานทำ ใช้เวลาหาเงินจนละเลยการดูแลลูก ครอบครัวขาดความอบอุ่น พ่อแม่ไม่มีเวลาสอนทักษะชีวิตให้แก่ลูก ทำให้เมื่อพบปัญหาไม่สามารถอดทนสู้หรือปรับตัวรับมือและแก้ปัญหาได้ ทำให้เสี่ยงต่อการถูกล่อลวงได้ง่าย และยังเป็นการเปิดช่องว่างให้คนในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดทำร้ายก่อความรุนแรงในครอบครัว ละเมิดทางเพศเด็กหญิงและสตรี

จนนำไปสู่ปัญหาการค้าประเวณีและค้ามนุษย์ ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาลูกโซ่ จนกระทั่งสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ระบุว่าประเทศไทยเป็นแหล่งการค้าผู้หญิงและเด็กเพื่อการประเวณีที่มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดแห่งหนึ่งในระดับนานาชาติในฐานะ “เมืองหลวงแห่งเซ็กซ์” (Jemsittiparsert et al., 2015) อีกทั้งข้อมูลสถานการณ์การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กในประเทศไทยของมูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก ยังได้ระบุว่า ปัจจุบันการค้าประเวณีเด็กเปลี่ยนรูปแบบจากการกระทำอย่างโจ่งแจ้ง ไปเป็นรูปแบบที่ซับซ้อนและมีการหลบซ่อนมากขึ้น แม้ว่าจะมีข้อมูลจากการวิจัยเอกสารยืนยันว่ามีเด็กจำนวนมากเข้าสู่ธุรกิจค้าประเวณีในประเทศไทย แต่กลับไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงอย่างแน่ชัด มีเด็กกลุ่มเสี่ยงต่อการถูกล่อลวงเข้าสู่การค้าประเวณี ได้แก่ เด็กเร่ร่อน เด็กแรงงานต่างชาติ เด็กผู้ลี้ภัย เด็กชนกลุ่มน้อยและเด็กไร้สัญชาติ เป็นต้น สำหรับเด็กผู้หญิงที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมทางเพศในเมืองใหญ่ ๆ อย่าง กรุงเทพฯ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-17 ปี และมาจากภาคเหนือมากที่สุด (ECPAT Foundation Thailand, 2019)

สำหรับจังหวัดเชียงใหม่ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของประเทศไทย มีพื้นที่ประมาณ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 13,865,388.61 ไร่ ถือเป็นจังหวัดที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 1 ของภาคเหนือ และเป็นอันดับ 2 ของประเทศไทย รวมถึงมีประชากรมากที่สุดในภาคเหนือ พื้นที่โดยทั่วไปของจังหวัดเชียงใหม่มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาและป่าละเมาะ มีที่ราบอยู่ตอนกลางตามสองฟากฝั่งแม่น้ำปิง และมีอาณาเขตชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านคือ ทางภาคเหนือติดกับรัฐฉาน สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ รวมระยะทางทั้งสิ้น 227 กิโลเมตร (Chiang Mai Provincial Office, 2020) จากเหตุผลข้างต้นทั้งด้านความเจริญและการมีพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ทำให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นทั้งจังหวัดต้นทางและปลายทาง หรือทางผ่านของปัญหาการค้ามนุษย์ รวมทั้งเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การคมนาคมขนส่ง จึงมีผู้คนเข้ามาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่จำนวนมาก ทั้งเข้ามาอยู่อาศัยและทำงานในภาคอุตสาหกรรมและงานบริการ ซึ่งมีผลกระทบต่อการเกิดปัญหาสังคม (MGROnline, 2017) ส่งผลให้สถานการณ์การค้ามนุษย์ในจังหวัดเชียงใหม่ในปัจจุบันมีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการค้าประเวณีแฝง โดยนำเด็กอายุระหว่าง 5-15 ปี เข้าสู่กระบวนการค้าประเวณีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่อำเภอเมืองเชียงใหม่พบการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบแอบแฝงการค้าประเวณีเด็กหญิงและสตรีในร้านคาราโอเกะ ร้านอาหารกึ่งผับ นวดแผนโบราณ ซึ่งแอบแฝงการค้าประเวณี สถานอาบอบนวดแอบแฝง อันนำไปสู่การขายบริการทางเพศ อีกทั้งยังพบว่าในช่วงปี พ.ศ. 2562-พ.ศ. 2563 (1 ม.ค. 62-31 ก.ค. 63) มีการดำเนินคดีการค้ามนุษย์ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่จำนวน 24 คดี เป็นรูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณีมีจำนวนถึง 9 คดี จึงทำให้สถานการณ์การค้าประเวณีในปัจจุบันในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ยังคงน่าเป็นห่วง (Chiang Mai Provincial Office, 2020)

สำหรับหลักใหญ่ใจความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรม ทำได้โดยการจัดลักษณะความเป็นอยู่ทั่วไปทั้งในระดับเมือง ชุมชน รวมทั้งละแวกบ้าน ในรูปแบบที่เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในชุมชนเพื่อให้สะดวกต่อการควบคุม สังเกต และตรวจตรา โดยไม่เป็นการก้าวล่วงต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้ปลอดภัยจากอันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น (Piamsomboon, 1983) ดังนั้นหากประชาชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี อาจจะเป็นหนึ่งในหนทางที่จะลดหรือยับยั้งปริมาณของ

การคำประเพณีลงได้ หรือช่วยให้การคำประเพณีมีจำนวนไม่มากไปกว่านี้ เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชนจะเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมจากการช่วยกันสอดส่องดูแล แจ้งเบาะแส ก่อให้เกิดความสงบสุขของสังคมในการดำรงชีวิตต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคำประเพณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ รวมถึงศึกษาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคำประเพณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่อย่างมีประสิทธิภาพโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน อีกทั้งเพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคำประเพณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคำประเพณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคำประเพณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการคำประเพณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิด

1. ความหมายของการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของการทำงาน โดยเริ่มตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการคิดริเริ่ม ร่วมกันกำหนดนโยบาย ร่วมกันวางแผน ตัดสินใจและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ ร่วมกันตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย ร่วมกันติดตามประเมินผลและรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อประชาชน ชุมชนและเครือข่ายทุกรูปแบบในพื้นที่ (Office of the Election Commission of Thailand, 2017)

Poungjad (2015) ให้ความหมายการมีส่วนร่วมไว้ว่า การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนร่วมในกระบวนการนโยบายสาธารณะ การตัดสินใจ ติดตามตรวจสอบ ประเมินผล อย่างมีประสิทธิภาพ เสมอภาค

2. องค์ประกอบของการมีส่วนร่วมของประชาชน

Kokpol (2005) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชน คือ

2.1 การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่อง มีการเรียนรู้ร่วมกันของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ องค์กรเอกชน และประชาชนทั่วไป โดยเน้นการสื่อสารสองทาง ทั้งช่องทางที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ไม่ใช่การกระทำครั้งเดียวแล้วเสร็จสิ้น แต่ควรเกิดขึ้นตลอดทั้งโครงการ

2.2 เป้าหมายของการมีส่วนร่วมไม่ใช่เพียงการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามกฎหมาย หรือการทำให้ความขัดแย้งหมดไป หากแต่กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนควรมุ่งเน้นให้ประชาชนเข้ามามี

ส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง และเป็นวิธีการเพื่อให้การตัดสินใจของทางภาครัฐดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน

3. แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชน

แนวคิดการมีส่วนร่วมของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ประกอบด้วย

หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย

มาตรา 43 (3) บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิที่จะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐในการดำเนินการ รวมทั้งมีสิทธิเข้าชื่อกันเพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชน หรือตင်เว้นไม่ดำเนินการในสิ่งที่กระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชน และหน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาข้อเสนอแนะนั้นโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วยตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

หมวด 5 หน้าที่ของรัฐ

มาตรา 57 (1) รัฐต้องอนุรักษ์ ป่าไม้ และส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณีอันดีงาม จัดให้มีพื้นที่สาธารณะสำหรับการทำกิจกรรม โดยต้องส่งเสริมให้ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้ใช้สิทธิและมีส่วนร่วมด้วย

มาตรา 57 (2) รัฐต้องอนุรักษ์ คุ่มครอง บำรุงรักษา ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ โดยต้องให้ประชาชน และชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมดำเนินการและได้รับประโยชน์จากการดำเนินการด้วย

หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ

มาตรา 65 รัฐต้องจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว ซึ่งในการจัดทำ การกำหนดเป้าหมาย ระยะเวลาที่จะบรรลุเป้าหมาย และสาระที่ควรมีในยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ โดยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึงด้วย (Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2017)

4. ความหมายของการค้าประเวณี การค้าประเวณี ตามความหมายในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อเป็นสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ (Prevention and suppression of prostitution act, B.E. 1996, 1996) ซึ่งในงานวิจัยนี้ หมายถึง การค้าประเวณีโดยมีวิธีการเข้าสู่เส้นทางดังกล่าวทั้ง 2 รูปแบบ คือ ผ่านการชักชวนหรือแนะนำโดยผู้ที่สนิทสนมและมีความใกล้ชิดกัน ซึ่งการค้าประเวณีรูปแบบนี้มีมักจะอยู่ในลักษณะบาร์อะโกโก้ ไนท์คลับ ผับ สถานนวดแผนโบราณ ร้านคาราโอเกะ โรงแรม เลานจ์ และจากอีกช่องทางหนึ่งคือ ทางสังคมออนไลน์มักจะอยู่ในลักษณะของสาวไฮด์ไลน์

5. รูปแบบการค้าประเวณี Narongkitpanich (2018) ได้แบ่งรูปแบบของการค้าประเวณีตามลักษณะของการตัดสินใจกระทำการค้าประเวณีได้ 3 รูปแบบ คือ

5.1 การค้าประเวณีที่กระทำโดยสมัครใจ คือ ผู้กระทำการค้าประเวณีตัดสินใจค้าประเวณีด้วยตนเอง โดยไม่มีผู้ใดบังคับหรือข่มขืนใจ โดยสาเหตุของการตัดสินใจมาจากหลายปัจจัย เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาทางเศรษฐกิจ มีการเลี้ยงดุครอบครัว เพื่อตอบแทนบุญคุณพ่อแม่ ความฟุ้งเฟ้อ เป็นต้น

5.2 การค้าประเวณีที่กระทำโดยไม่สมัครใจ คือ การค้าประเวณีที่กระทำโดยถูกหลอกลวง ชักจูง หรือถูกบังคับ โดยไม่ได้สมัครใจมาค้าประเวณี ซึ่งในปัจจุบันเรียกว่า ปัญหาการค้ามนุษย์

5.3 การถูกจูงใจให้กระทำการค้าประเวณีในภายหลัง คือ ผู้ค้าประเวณีได้เข้ามาทำงานในสถานบริการโดยไม่ได้อัดสินใจค้าประเวณีในระยะแรก แต่อาศัยสภาพแวดล้อมในการทำงานสร้างแรงจูงใจด้วยวิธีการต่าง ๆ ทำให้เกิดความคล้อยตามและตัดสินใจค้าประเวณีในภายหลัง

6. ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Theory)

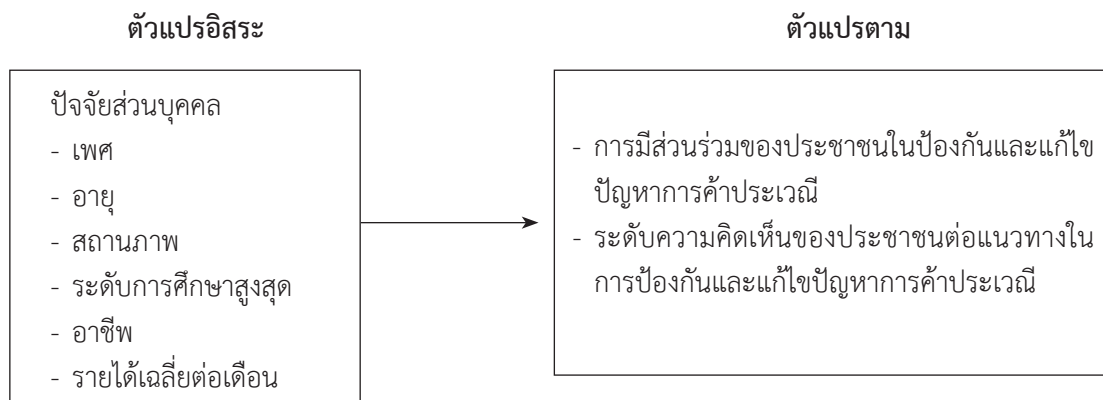
ทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์มีวัตถุประสงค์เพื่อลดโอกาสของการเกิดอาชญากรรมในชุมชน ซึ่งแนวคิดที่สำคัญ คือ การจัดลักษณะความเป็นอยู่ทั่วไปทั้งในระดับเมือง ชุมชน รวมทั้งละแวกบ้าน ในรูปแบบที่เป็น การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในชุมชนเพื่อให้สะดวกต่อการควบคุม สังเกต และตรวจตรา โดยไม่เป็นการก้าวล่วงต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนได้มีส่วนร่วม ในการป้องกันอันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่นให้ปลอดภัยจากอาชญากรรม และเสนอให้มีการปรับบทบาทใหม่สำหรับตำรวจท้องที่ทั้งหมด ซึ่งตำรวจตามแนวทฤษฎีนี้จะมีบทบาทเป็น ฝ่ายวางแผน สนับสนุน และให้คำปรึกษาแก่ชุมชนในการป้องกันอาชญากรรม และจะไม่อยู่ในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการป้องกันอาชญากรรมอีกต่อไป Piamsomboon (1983)

7. แนวคิดคุณลักษณะสตรีสามารถอธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้หญิงก่ออาชญากรรมมากขึ้น มีอยู่หลาย ทฤษฎีด้วยกัน แต่แนวคิดทฤษฎีที่สำคัญและเกี่ยวข้องโดยตรงกับสาเหตุการก่ออาชญากรรมโดยผู้หญิง ได้แก่

7.1 ทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบอิสระ (Women liberation theories) มีแนวคิดว่าการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมทำให้บทบาทหน้าที่ของผู้หญิงและผู้ชายมีความเท่าเทียมกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น โอกาสในการเข้าทำงาน โอกาสในการศึกษา และโอกาสในด้านเศรษฐกิจ เป็นต้น จึงส่งผลให้ผู้หญิงมีโอกาสที่จะกระทำความผิดหรือมีพฤติกรรมฝ่าฝืนกฎหมายที่ใกล้เคียงกับผู้ชาย (Khruakham, 2019a)

7.2 ทฤษฎีคุณลักษณะของสตรีแบบมาร์คซิส (Marxist feminism) มีแนวคิดที่ว่าผู้หญิงจะอยู่ในชนชั้น ที่ด้อยกว่าผู้ชาย คือ ชนชั้นกรรมกรที่อยู่ในระบบทุนนิยม ทำให้ผู้หญิงอยู่ในสถานะของกลุ่มผู้ใช้แรงงาน ไม่สามารถที่จะเป็นผู้อุปการครองใครได้ ต้องพึ่งพาอาศัยผู้ชายในการดำรงชีวิตในสังคม ซึ่งการกดขี่ข่มเหงดังกล่าว ทำให้ผู้หญิงเอาชีวิตรอดในระบบทุนนิยมด้วยการก่ออาชญากรรม และอาชญากรรมที่เกิดตามแนวคิดทฤษฎี นี้คือ การประกอบอาชีพค้าประเวณีหรือการเป็นโสเภณีของผู้หญิงนั่นเอง (Khruakham, 2019a)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ ประชาชนที่บรรลุนิติภาวะมีอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวนทั้งสิ้น 185,075 คน (Chiang Mai Provincial Public Health Office, 2021)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง จะใช้การสุ่มเลือกจากประชากรทั้งหมด โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) และกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยโดยใช้สูตรการคำนวณของ ยามาเน่ (Yamane, 1973) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5 ได้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ 400 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) สร้างขึ้นตามวัตถุประสงค์ ขอบเขตเนื้อหา และกรอบแนวคิดที่กำหนดไว้ข้างต้น เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นผู้อ่านคำถาม และกรอกคำตอบด้วยตนเอง (Self-Administered Questionnaires) ซึ่งเครื่องมือที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับ การศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้า ประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยคำถามในตอนที่ 2 นี้มีลักษณะเป็นคำถามประเภทมาตราส่วน ประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้คำตอบเดียว และกำหนดการให้คะแนน คำตอบของแบบสอบถาม 5 ระดับ โดยคะแนนที่ได้จากการรวบรวมจะนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยจะมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ในระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง (Srisa-ard, 2017)

ตอนที่ 3 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยคำถามในตอนที่ 3 นี้มีลักษณะเป็นคำถามประเภทมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกได้คำตอบเดียว และกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถาม 5 ระดับ โดยคะแนนที่ได้จากการรวบรวมจะนำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยจะมีการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์ในระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้ (Srisa-ard, 2017)

3. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยข้อคำถามแต่ละข้อจะต้องมีค่า (Index of Item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและมีค่าอยู่ระหว่าง 0.50–1.00 หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดสอบกับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยเกณฑ์ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับจะต้องมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Khruakham, 2019b) ซึ่งผลจากการวิเคราะห์ค่า Cronbach's alpha ของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.872

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการส่งแบบสอบถามโดยตรงไปยังประชากรกลุ่มเป้าหมาย คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ก่อนที่จะกรอกแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้อธิบายถึงรายละเอียดต่าง ๆ ในแบบฟอร์มให้ทราบ และให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตัวเองจากแบบสอบถามออนไลน์ Google Documents โดยใช้ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นระยะเวลา 1 เดือน คือ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2564

5. การวิเคราะห์ข้อมูล จากข้อมูลที่รวบรวมได้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นการนำค่าสถิติต่าง ๆ เช่น ความถี่ (Frequencies) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) มาเพื่อใช้ในการพรรณนาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้ค่าสถิติ t-test สำหรับการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเพศ ซึ่งจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ส่วนอายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ซึ่งจำแนกได้มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ใช้หลักการของการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) โดยใช้ค่าสถิติ F-test หากค่าสถิติ F-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่โดยใช้วิธี Least-Significant Difference (LSD) แต่ในกรณีที่ไม่ว่านเงื่อนไขเนื่องจากข้อมูลของแต่ละกลุ่มมีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน จะใช้ค่าสถิติ Welch-test ในการวิเคราะห์ความแปรปรวน หากค่าสถิติ Welch-test พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่โดยใช้วิธี Games-Howell

ผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน พบว่า มากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิงร้อยละ 66.00 เพศชายมีเพียงร้อยละ 34.00 ส่วนใหญ่มีอายุ 20-29 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.25 รองลงมา มีอายุ 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 และมีอายุ 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.75 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 68.00 รองลงมา มีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 28.25 และมีสถานภาพหม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 3.75 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.50 รองลงมา มีระดับการศึกษาสูงสุดปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 26.50 และมีระดับการศึกษาสูงสุดต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 9.25 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 44.75 รองลงมา ประกอบอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน คิดเป็นร้อยละ 23.00 และประกอบอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 14.00 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.25 รองลงมา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000-29,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 28.25 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,000-39,999 บาท คิดเป็นร้อยละ 15.00 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.40$, $S.D. = 0.95$) โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสนับสนุนการต่อต้านการค้าประเวณี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $S.D. = 1.38$) รองลงมา คือ การที่ได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการค้าประเวณีมีความสำคัญอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.23$, $S.D. = 1.22$) อันดับที่ 3 คือ การได้รับรู้ และติดตามข่าวสารเกี่ยวกับปัญหาการค้าประเวณีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$, $S.D. = 0.87$) อันดับที่ 4 คือ เจ้าหน้าที่รัฐได้เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.24$, $S.D. = 0.99$) อันดับที่ 5 คือ การได้มีการปรึกษาหารือกันในครอบครัวของท่านถึง ปัญหาการค้าประเวณีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.19$, $S.D. = 0.90$)

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.95$, $S.D. = 1.04$) โดยระดับความคิดเห็นของประชาชนข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การมีส่วนร่วมของ คนในครอบครัวมีความสำคัญต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.26$, $S.D. = 0.93$) รองลงมา คือ การมีส่วนร่วมให้คนในชุมชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงเป็นแนวทาง การที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $S.D. = 0.94$) และการไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้ให้เบาะแสในการกระทำความผิดมีความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนป้องกันและ แก้ไขปัญหาการค้าประเวณีมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, $S.D. = 1.00$) อันดับที่ 4 คือ การดำเนินการ ที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม ของหน่วยงานภาครัฐมีความสำคัญต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีมีค่าเฉลี่ย

อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$, $S.D. = 1.14$) อันดับที่ 5 คือ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นวิธีการที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีได้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $S.D. = 0.93$)

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Independent Sample t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามเพศ พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนด้วยค่าสถิติ Welch-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามอายุ พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่โดยใช้วิธี Games-Howell พบว่ามีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งหมด 6 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ประชาชนที่มีอายุ 20-29 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 50-59 ปี คู่ที่ 2 คือ ประชาชนที่มีอายุ 20-29 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คู่ที่ 3 คือ ประชาชนที่มีอายุ 30-39 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 50-59 ปี คู่ที่ 4 คือ ประชาชนที่มีอายุ 30-39 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คู่ที่ 5 คือ ประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 50-59 ปี และคู่ที่ 6 คือ ประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามสถานภาพ พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่โดยใช้วิธี Least-Significant Difference (LSD) พบว่ามีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีสถานภาพโสด มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีสถานภาพสมรส

4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนด้วยค่าสถิติ Welch-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกัน อีกทั้ง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกัน

4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามอาชีพ พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และจากการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่โดยใช้วิธี Least-Significant Difference (LSD) พบว่ามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งหมด 2 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐกับอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย โดยที่อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่าอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คู่ที่ 2 คือ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐกับอาชีพอื่น ๆ โดยที่อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่าอาชีพอื่น ๆ ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนด้วยค่าสถิติ Welch-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามอาชีพ ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกัน

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่าประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกัน ในขณะที่ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความแปรปรวนด้วยค่าสถิติ Welch-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยการจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่โดยใช้วิธี Games-Howell พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000-49,999 บาท

อภิปรายผล

1. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย หากวิเคราะห์ตามปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน ทั้งนี้เพราะยังขาดความร่วมมือระหว่างบุคคล 4 ฝ่ายที่มีส่วนสำคัญในการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมชุมชน ซึ่งประกอบด้วย ประชาชนในท้องถิ่น ผู้นำท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของภาครัฐ และบุคคล

ภายนอก รวมทั้งปัจจัยอีกหลายประการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม Cohen and Uphoff (1977) เช่น ประชาชนจำนวนน้อยได้เข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณิ มีการปรึกษาหารือกันของประชาชนจำนวนน้อยในชุมชนและในครอบครัวสำหรับปัญหาการค้ำประเวณิ และเจ้าหน้าที่รัฐได้เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมน้อยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณิ เป็นต้น และสอดคล้องกับหลักการของ Chayaphan (2010) ได้กล่าวว่า ประชาชน คือหัวใจสำคัญในความสำเร็จของงานตำรวจ หากตำรวจห่างจากประชาชน การทำงานของตำรวจจะประสบปัญหามากมาย เทคโนโลยีและวิธีทำงานรูปแบบเดิม ๆ กำลังทำให้ตำรวจออกห่างจากประชาชนมากขึ้นทุกทีหากต้องการความสำเร็จแล้ว ตำรวจต้องกลับหลังหันมาหาประชาชน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khuttharoj (2018) พบว่า การมีส่วนร่วมในการประสานความร่วมมือกับภาครัฐโดยรวม และการมีส่วนร่วมในการสนับสนุนกิจการตำรวจโดยรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย อาจเพราะเกี่ยวข้องกับความสามัคคีกันภายในชุมชน รวมถึงความมั่นใจในการปฏิบัติงานของตำรวจในการป้องกันประชาชน

2. ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณิในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

2.1 ระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณิในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่มีค่าเฉลี่ยในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากประชาชนเห็นว่าการมีส่วนร่วมของคนในครอบครัว การมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินการของภาครัฐ และการรณรงค์ของผู้นำชุมชนในการมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญอย่างมากต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณิ อีกทั้งการมีส่วนร่วมให้คนในชุมชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคงเป็นวิธีการที่จะป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณิได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีชุมชนสัมพันธ์ (Community Relations Theory) ของ Piamsomboon (1983) ได้กล่าวถึงหลักใหญ่ใจความสำคัญในการป้องกันอาชญากรรมว่าทำได้โดยการจัดลักษณะความเป็นอยู่ทั่วไปทั้งในระดับเมือง ชุมชน รวมทั้งละแวกบ้าน ในรูปแบบที่เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในชุมชนเพื่อให้สะดวกต่อการควบคุม สังเกต และตรวจตรา โดยไม่เป็นการก้าวล่วงต่อสิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้สมาชิกในชุมชนได้มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมให้ปลอดภัยจากอันตรายต่อชีวิต และทรัพย์สินทั้งของตนเองและบุคคลอื่น สอดคล้องกับรูปแบบการบริการชุมชน หรือทีมเพื่อนบ้าน-ตำรวจ (Community Service Model or Neighborhood-police Team) รูปแบบนี้ทำให้ชัดเจนในเรื่องของภูมิศาสตร์ของบริเวณที่ควบคุมดูแลเพราะชาวบ้านจะรู้จักชุมชนของตัวเองดีที่สุด เน้นการปฏิบัติงานเป็นหนึ่งเดียวของชาวบ้านในชุมชนกับตำรวจ และประการสุดท้ายทำให้เกิดการกระจายอำนาจเพราะประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม มีบทบาทในการดูแลสวัสดิภาพของชุมชนของตนเอง ทำให้ป้องกันอาชญากรรมได้เป็นอย่างดีเยี่ยม (Suthisor, 2015) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Phosri (2013) พบว่า ในภาพรวมวิธีการป้องกันอาชญากรรมด้วยตนเองของประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตที่ 5 และ 8 ของสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากเปิดไฟนอกบ้านหรือรอบบริเวณบ้านให้ส่องสว่างในเวลากลางคืน และตัดหญ้า กิ่งไม้ หรือต้นไม้สูงรอบบริเวณบ้านอยู่เป็นประจำเพื่อให้สามารถมองรอบบริเวณบ้านได้อย่างชัดเจน และเป็นการป้องกันการหลบซ่อนตัวของคนร้าย

3. ข้อมูลเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันกับระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนและระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำประเวณิในเขตอำเภอเมือง จังหวัด

เชียงใหม่

3.1 ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีเพศแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meebumrung (2013) พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศในภาพรวมมีความแตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทั้งด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรมและด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khuttharoj (2018) พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาตลับ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ในภาพรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันทั้งหมด 6 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ ประชาชนที่มีอายุ 20-29 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 50-59 ปี คู่ที่ 2 คือ ประชาชนที่มีอายุ 20-29 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คู่ที่ 3 คือ ประชาชนที่มีอายุ 30-39 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 50-59 ปี คู่ที่ 4 คือ ประชาชนที่มีอายุ 30-39 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป คู่ที่ 5 คือ ประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 50-59 ปี และคู่ที่ 6 คือ ประชาชนที่มีอายุ 40-49 ปี มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Kosa (2013) พบว่าประชาชนพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรม ด้านการเข้าร่วมช่วยเหลือหรือสนับสนุนต่อกิจกรรม การป้องกันอาชญากรรม ด้านการรับรู้ข่าวสารอาชญากรรม ด้านความรู้ความเข้าใจในการป้องกันอาชญากรรม ด้านบทบาทหน้าที่ของตำรวจที่ส่งผลต่อการป้องกันอาชญากรรม ด้านบทบาทของชุมชนต่อการป้องกันอาชญากรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Nakprasit (2014) พบว่า ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี ที่มีเพศแตกต่างกันมีภาพรวมการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการค้นหาปัญหา/สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และด้านการมีส่วนร่วมในการลงทุนและปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

3.3 ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีสถานภาพโสด มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีสถานภาพสมรส ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Khuttharoj (2018) พบว่า ประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาตลับ อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา ที่มีสถานภาพต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jindaphongjaroen (2019) พบว่า ประชาชนที่มีสถานภาพต่างกัน มีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำแนกตาม

ด้านภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับการศึกษาสูงสุดแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี และมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Songkaew (2014) พบว่า ประชาชนในเขตสถานีตำรวจภูธรเมืองนทบุรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมไม่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนมีระดับการศึกษาไม่ว่าจะสูงหรือต่ำ ต่างมีความรักและหวงแหนในชุมชนที่พักอาศัยของตนไม่แตกต่างกันจึงมีความต้องการที่จะมีส่วนร่วมในการช่วยปกป้องดูแลรักษาชุมชนไม่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aukaew (2015) พบว่า ผู้นำชุมชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในภาพรวม และทั้ง 4 ด้าน คือ ในด้านการเรียนรู้การป้องกันหรือการฝึกอบรม การป้องกัน ด้านการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ด้านการสนับสนุนกิจการตำรวจ และด้านการร่วมกิจกรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่แตกต่างกัน

3.5 ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอาชีพแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกันทั้งหมด 3 คู่ ได้แก่ คู่ที่ 1 คือ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐกับอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน โดยที่อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่าอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัทเอกชน คู่ที่ 2 คือ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐกับอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย โดยที่อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่าอาชีพเจ้าของกิจการ/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย คู่ที่ 3 คือ อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐกับอาชีพอื่น ๆ โดยที่อาชีพข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ลูกจ้างของรัฐ มีระดับค่าเฉลี่ยมากกว่าอาชีพอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meebumrung (2013) พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนมีสัณนิษฐานภาคเขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ พบว่า ทั้งในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งได้แก่ ด้านการป้องกันตนเองและทรัพย์สินให้พ้นภัยอาชญากรรมและด้านการเข้าร่วม ช่วยเหลือสนับสนุนต่อกิจกรรมการป้องกันอาชญากรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jindaphongjaroen (2019) พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีภาพรวมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3.6 ประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแตกต่างกัน โดยประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000-19,999 บาท มีระดับค่าเฉลี่ยน้อยกว่าประชาชนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,000-49,999 บาท ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Meekajit (2012) พบว่า ประชาชนชุมชนเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 6 คู่ ได้แก่ กลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 5,000-10,000 บาทมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของชุมชนเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรีมากกว่ากลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,001-15,000 บาทและกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 15,001-20,000 บาท สำหรับกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 25,001 ขึ้นไป และกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 20,001-25,000 บาทมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ของชุมชนเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีมากกว่ากลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,001-15,000 บาท และกลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 25,001 ขึ้นไปมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของชุมชนเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีมากกว่ากลุ่มรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 15,001-20,000 บาท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Songkaew (2014) พบว่า ประชาชนในเขตสถานีตำรวจภูธรเมืองนนทบุรีที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม โครงการรถจักรยานยนต์และรถยนต์พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ 10,000 บาทหรือต่ำกว่ามีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรมโครงการรถจักรยานยนต์และรถยนต์มากกว่าประชาชนที่มีรายได้สูงกว่า 15,000 บาท

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. คณะกรรมการคุ้มครองและพัฒนาอาชีพ (ก.ค.อ.) ควรมีนโยบายที่เป็นการส่งเสริมด้านการศึกษาควบคู่ไปกับนโยบายในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี เพื่อช่วยเพิ่มโอกาสที่จะมีหน้าที่การงานที่ดีและมั่นคงกว่าการค้าประเวณี
 2. ควรเพิ่มช่องทางการมีส่วนร่วมของประชาชนในการให้ข้อมูลและแจ้งเบาะแส เช่น สายด่วน เว็ปไซด์ และแอปพลิเคชัน เพื่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี
 3. กรมการจัดหางานควรจัดหางานสำหรับผู้ค้าประเวณี ให้มีอาชีพที่มั่นคง เป็นหลักแหล่ง เพื่อหลีกเลี่ยงการประกอบอาชีพค้าประเวณี
 4. ควรจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมเพื่อปลูกฝังจิตสำนึกของประชาชนภายในชุมชน โดยอาจเริ่มต้นจากครอบครัว ผู้นำท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ของภาครัฐ โดยชี้ให้เห็นว่าการค้าประเวณีก่อให้เกิดความเสียหายต่อสังคมอย่างร้ายแรง
 5. ควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีแก่ประชาชน
- ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป
1. ควรมีศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีในเขตพื้นที่อื่น ๆ เพื่อจะได้มีแนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่หลากหลาย
 2. ควรมีการศึกษาถึงสิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางและมาตรการในการปรับปรุงแก้ไขการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณีให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
 3. ควรมีศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณควบคู่กับการวิจัยเชิงคุณภาพในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้าประเวณี

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา นาคประสิทธิ์. (2557). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลเมืองลพบุรี จังหวัดลพบุรี**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กฤษณ์ มีบำรุง. (2556). **การมีส่วนร่วมในการป้องกันอาชญากรรม: กรณีศึกษา ชุมชนมัสยิดมหานาค เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยบริหารรัฐกิจและรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- กานติมา ครุฑธำโรจน์. (2561). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเขาหิน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กิตติศักดิ์ เจิมสิทธิประเสริฐ, จอมเดช ตรีเมฆ, นพพล อัครชาติ, พิมพ์ภััสสร เนติโพธิ์, ศรัณย์ภัทร เสียงสูง และ สุนิษา ราชภัณฑ. (2558). **รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องการค้าประเวณีหญิงจากประเทศในแถบอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ: สมาคมรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชำนาญ มีกะจิตร์. (2555). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของชุมชนเขตเทศบาลนครแหลมฉบัง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นัฐกฤษฎ์ จินดาพงศ์เจริญ. (2562). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรมและสังคม คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ณัฐปภัสร ณรงค์กิจพาณิชย์. (2561). **มาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาค้าประเวณีในประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญานิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประวิทย์ สองแก้ว. (2557). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการโจรกรรมรถจักรยานยนต์และรถยนต์ในเขตสถานีตำรวจภูธรเมืองนนทบุรี**. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวศึกษาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.

- ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2526). การควบคุมอาชญากรรมจากสภาพแวดล้อม: หลักทฤษฎีและมาตรการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ผู้จัดการออนไลน์. (2560). นำห่วง พม.เชียงใหม่เฝ้าระวังเด็กต่ำกว่า 12 เสพสื่อออนไลน์ถูกชักชวนค้าประเวณีมากขึ้น. [Online]. Available: <https://mgronline.com/local/detail/9600000067962>. [2565, มกราคม 6].
- พงศ์พัฒน์ ฉายาพันธุ์. (2553). กว่าจะเป็นตำรวจผู้รับใช้ชุมชน. กรุงเทพฯ: กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง.
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539. (2539, 22 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 113 ตอนที่ 54 ก, หน้า 1-13.
- เพชรรัตน์ พ่วงจาด. (2558). บทบาทของภาครัฐและประชาสังคมต่อปัญหาการค้าประเวณี. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไพโรจน์ โกษา. (2556). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันอาชญากรรมเชิงรุกในพื้นที่รับผิดชอบของสถานีตำรวจภูธรบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ วิทยาลัยการจัดการและพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- มูลนิธิเพื่อยุติการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็ก. (2562). การแสวงหาประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี. [Online]. Available: <https://www.ecpat-th.org/situations>. [2565, มกราคม 6].
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก, หน้า 1-90.
- ศุภรักษ์ โพธิ์ศรี. (2556). การป้องกันอาชญากรรมด้วยตนเองของประชาชนที่พักอาศัยอยู่ในเขตที่ 5 และ 8 ของสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม วิทยาลัยรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2560). สารความรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ชุด การมีส่วนร่วมและการตรวจสอบการเลือกตั้ง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
- สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่. (2563). บรรยายสรุปจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเชียงใหม่. (2564). จำนวนประชากรกลางปี จังหวัดเชียงใหม่ แยกชาย หญิง รายอายุ รายอำเภอ เป็นรายอำเภอ. [Online]. Available: https://www.chiangmaihealth.go.th/cmpho_web/detail_article2.php?info_id=670. [2565, มกราคม 6].
- สุดสงวน สุธีสร. (2558). อาชญาวิทยา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสกสัน เครือคำ. (2562ก). อาชญากรรม อาชญาวิทยา และงานยุติธรรมทางอาญา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.

เสกสัน เครือคำ. (2562ข). การวิจัยเบื้องต้นด้านอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.

อรทัย ก๊กผล. (2548). คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน. กรุงเทพฯ: สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

อามร อุ่แก้ว. (2558). การมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนในการป้องกันอาชญากรรมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเขตสถานีตำรวจภูธรเขาสิงโต จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

References

Cohen, J. M., & Uphoff, N. T. (1977). **Rural Participation: Concepts and Measures for Project Design, Implementation and Evaluation.** New York: Rural Development Committee Center for International Studies, Cornell University.

Taro Yamane. (1973). **Statistics: an introductory analysis.** (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Translated Thai References

Aukaew, A. (2015). **Participations of Community Leaders in Preventing Crimes with Police Officers in Khao-Singtoe Provincial Police Station, Sakaeo Province.** A Thesis, Master of Political Science Program, In Politics and Government, Faculty of Political Science and Law, Burapha University. (in Thai)

Chayaphan, P. (2010). **Before Becoming Community Policing.** Bangkok: Central Investigation Bureau. (in Thai)

Chiang Mai Provincial Office. (2020). **Briefing of Chiang Mai Province.** Chiang Mai: Chiang Mai Provincial Office. (in Thai)

Chiang Mai Provincial Public Health Office. (2021). **Mid-year population in Chiang Mai, separated by sex, age, and district.** [Online]. Available: https://www.chiangmaihealth.go.th/cmpho_web/detail_article2.php?info_id=670. [2022, January 6]. (in Thai)

Constitution of the Kingdom of Thailand, B.E. 2017. (2017, April 6). **The Government Gazette.** Vol. 134 Part 40 a, pp. 1-90. (in Thai)

ECPAT Foundation Thailand. (2019). **The Exploitation of Children in Prostitution.** [Online]. Available: <https://www.ecpat-th.org/situations>. [2022, January 6]. (in Thai)

Jernsittiparsert, K., Trimek, J., Akakhat, N., Netipho, P., Sieangsung, S., & Ratchaphan, S. (2015). **Modern Slavery: Inside the business of sex trade of GMS women entering into Thailand.** Bangkok: Political Science Association of Kasetsart University. (in Thai)

Jindaphongjaroen, N. (2019). **Public Participation in the Prevention and Suppression of Crime in the Pattaya Area, Chonburi Province.** A Thesis, Master of Political Science Program, In Justice and Social Administration, Faculty of Political Science and Law, Burapha University. (in Thai)

- Khruakham, S. (2019a). **Crime, Criminology and Criminal Justice** (2nd ed.). Nakhon Pathom: Phetkasem Printing Group. (in Thai)
- Khruakham, S. (2019b). **Basic Research Methods in Criminology and Criminal Justice**. Nakhon Pathom: Phetkasem Printing Group. (in Thai)
- Khuttharoj, K. (2018). **People Participation in Crime Prevention of Khaodin Subdistrict Administrative Organization, Bang Pakong District, Chachoengsao Province**. A Thesis, Master of Political Science Program, In Justice and Social Anministration, Faculty of Political Science and Law, Burapha University. (in Thai)
- Kokpol, O. (2005). **People's Participation Handbook**. Bangkok: The Secretariat of the Cabinet.
- Kosa, P. (2013). **Participation of People in Proactive Criminal Prevention in the Area of Bangrakam Police Station, Phitsanulok Province**. An Independent Study, Master of Public Administration, Field in Public Management College of Local Management and Development, Pibulsongkram Rajabhat University. (in Thai)
- Meebumrung, K. (2013). **The Public Participation in Crime Prevention: A Case Study of the Maha Nak Mosque Community, Khet Pom Prap Sattru Phai, Bangkok**. An Independent Study, Master of Public Administration, In Criminology and Criminal Justice Administration, College of Government and Public Governance, Rangsit University. (in Thai)
- Meekajit, C. (2012). **Participation of People in Preventing and Combating Drug Abuse in Leam Chabang City Municipality, Sriracha, Chonburi**. A Thesis, Master of Political Science Program, In Justice and Social Anministration, Faculty of Political Science and Law, Burapha University. (in Thai)
- MGROnline. (2017). **Chiang Mai M-Society has monitored children under 12 who are tricked by online media into becoming involved in prostitution**. [Online]. Available: <https://mgronline.com/local/detail/9600000067962>. [2022, January 6]. (in Thai)
- Nakprasit, K. (2014). **The Participation of Citizen in Lopburi Municipality, Lopburi Province Towards Preventing and Solving Drug Problems**. An Independent Study, Master of Public Administration, In Criminology and Criminal Justice Administration, College of Government and Public Governance, Rangsit University. (in Thai)
- Narongkitpanich, N. (2018). **Legal Measures in Prostitution Problem Solving in Thailand**. A Thesis, Master of Laws, Criminal Law and Criminal Justice Administration, School of Law, Sripatum University. (in Thai)
- Office of the Election Commission of Thailand. (2017). **Interesting facts about constitution in participating and inspecting of election**. Bangkok: Office of the Election Commission of Thailand. (in Thai)
- Phosri, S. (2013). **Self-Crime Prevention: A Case Study of People Who Live In the Police Patrol District 5 and 8 of Mueang Samutprakarn Police Station**. A Thesis, Master of Public Administration, In Criminology and Criminal Justice Administration, College of Government, Rangsit University. (in Thai)

- Piamsomboon, P. (1983). **Crime control through environmental design : theory and practice**. Bangkok: Odeon Store Publisher. (in Thai)
- Poungjad, P. (2015). **The Roles of the Public Sector and Civil Society in Regard to the Problem of Prostitution**. A Thesis, Master of Political Science, Faculty of Political Science, Ramkhamhaeng University. (in Thai)
- Prevention and suppression of prostitution act, B.E. 1996. (1996, October 22). **The Government Gazette**. 113 Part 54 a, pp. 1-13. (in Thai)
- Songkaew, P. (2014). **Public Participation in the Prevention of Motorcycle and Car Theft in the Area of Mueng Nonthaburi Police Station**. An Independent Study, Master of Public Administration, In Criminology and Criminal Justice Administration, College of Government, Rangsit University. (in Thai)
- Srisa-ard, B. (2017). **Basic Research**. (10th ed.). Bangkok: Suweerivasarn. (in Thai)
- Suthisorn, S. (2015). **Criminology**. (2nd ed.). Bangkok: Thammasat University Press. (in Thai)

คณะผู้เขียน

ร้อยตำรวจโทเพิ่มยศ ต้นสกุล

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม
มหาวิทยาลัยรังสิต
52/347 ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
e-mail: permyot_cpa@yahoo.com

ดร. อารณีย์ วิวัฒนาภรณ์

อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
คณะอาชญาวิทยาและการบริหารงานยุติธรรม มหาวิทยาลัยรังสิต
52/347 ตำบลหลักหก อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี 12000
e-mail: aranee.v@gmail.com